

MÜSLÜMANLARIN FAZİLET VE DEĞERLİLERİ

Estağfirullah el-azîm el-kerîm ellezî lâ ilâhe illâhû el hayye'l-kayyûme ve etûbü ileyh. Ve es'elühü't-tevbete ve'l-mağfirate ve'l-hidâyete lenâ innehû hüve't-tevvâbürrahim. Tevbete abdin zâlimin linefsihî lâ yemlikü li-nefsihî mevten ve lâ hayâten ve lâ nüşûrâ.

Allahümme ente Rabbî lâ ilâhe illâ ente halaktenî ve ene abduke ve ene alâ ahdike ve va'dike mestetağtu. Eûzubike min şerri mâ sana'tu ebûuleke bi-ni'metike âleyye ve ebûu bizenbî fağfirlî feinnehu lâ yağfiru'z-zunûbe illâ ente.

Allâhümme ente'l-melikü lâ ilâhe illâ ente sübhâneke ve bihamdik ente Rabbî ve ene abdük, zalemtü nefsi va'teraftü bi-zenbî fağfirlî zünûbî cemîan fe-innehû lâ yağfirü'z-zünûbe illâ ent. Vehdînî li-ahseni'l-ahlâk lâ yehdînî li-ahsenihâ illâ ent. Va'srif annî seyyiehâ lâ yesrifu annî seyyiehâ illâ ent. Lebbeyke ve sa'deyke ve'l-hayrû küllühû fi yedeyke ve'ş-şerrü leyse ileyk, enâ bike ve

ileyk, tebârekte Rabbena ve teala ileyk,
nestağfirüke ve etubû ileyk.

Allahümme salli salâten kâmileten ve
sellim selâmen tâmmen alâ seyyidinâ
Muhammedinillezî tenhallü bihi'l-ukad ve
tenfericü bihi'l-kürab ve tukdâ bihi'l-havâic
ve tünâlü bihi'l-rağâib ve hüsnü'l-havâtimi ve
yüsteska'l-ğamâmü bi-vechihi'l-kerîm ve alâ
âlihî ve sahibihî fî külli lemhatin ve nefesin bi-
adedi külli mâlûmün leke.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn. er-
Rahmâni'r-rahîm. Mâliki yevmi'd-dîn. İyyâke
na'büdu ve iyyâke nestaîn. İhdina's-sırâte'l-
mustakîm. Sırâtellezîne en amte aleyhim
ğayri'l-ma'dûbi aleyhim vele'd-dâllîn.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elem neşrah leke sadreke, Ve vada'na
'anke vizreke. Ellezi enkada zahreke. Ve
refa'na leke zikreke. Feinne me'al'usri yüsran.
İnne me'al'usri yüsran Feiza ferağte fensab. Ve
ila rabbike ferğab.

Onar defa da Kulhuvallah okuyalım.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Kul hüvallahü ehad. Allahü's-samed. Lem yelid ve lem yüled. Ve lem yeküllehü küfüven ehad.

Cenâb-ı Hakk vacibu'l vücud Hazretleri okunan salavat hürmetine ve suver-i Kur'aniyye hürmetine cümlemizi mağfirun zümresine ilhak buyursun... Bu mübarek günün ve gecenin nimetlerinden, feyizlerinden cümlemizi müstefid eylesin...

Geçenki dersten bir hadisi tekrar etmek istiyorum. İntibah, intibaha davet, Cenâb-ı Hakk'ın bize bugün vermiş olduğu nimetleri görerekten, yaptığımız eksikliklere nedamet nasıl olacak?

a. Namazda Safların Fazileti

خَيْرُ صُفُوفِ الرِّجَالِ الْمُقَدَّمُ وَشَرُّهَا الْمُؤَخَّرُ
وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ الْمُؤَخَّرُ وَشَرُّهَا الْمُقَدَّمُ
يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ إِذَا سَجَدَ الرِّجَالُ فَاغْضُنِ
أَبْصَارَكُنَّ وَلَا تَرَيْنَ عَوْرَاتِ الرِّجَالِ مِنْ ضَيْقِ
الْأُزْرِ

Hayru sufûfi'r-ricâli. Erkek namaz kılarırken, erkeklerin tuttuğu safın hayırlısı. Erkeklerin tuttuğu safların hayırlısı namazda...

El-mükaddemü. Ön saf, birinci saf. *Ve şerruha.* Tutulan safların şerlisi de namazda, geri saf. Tembellik alameti.

İkincisi, bu herkesin malumu. İkincisi, kadın saflarının hayırlısı, *el müehhar*, erkeklerden uzak olan geri saftır. Bunlar da vaktiyle Resûlullah'ın arkasında namaz kılarlarmış da kadınlar da tabi erkeklerin arkasında saf olurlarmış. Bu safların hayırlısı geride olan, erkeklere uzak olandır yani. *Ve şerruha.* Bu kadının saflarının şerlisi, *el-mükaddem*, erkeklere yakın olan ilk saf ki erkeklerin arkasında durmuşlardır.

Yine dikkat buyrulursa Müslümanların ilk devri melekîyet devri, nuraniyet devri. O gün bile Cenâb-ı Peygamber, bizim için nasıl bir ders. Erkeklerden uzak kalan saf, hayırlı. Erkeklere yakın olan saf, şerli olarak... Bize çok ders veriyor. Çok büyük dersler var bu sözlerinin altında.

Anlayana... İnceleme bizim vazifemiz değil.

Yâ me'sera'n-nisâi. Ey kadınlar cemaati!
Fe'ğdudne ebsârakünne. Ey kadınlar cemaati!
Siz gözlerinizi yumunuz. Gözlerinizi yumunuz.

Ve lâ terayne avrâti'r-ricâli min dîki'l-üzüri. Erkeklerin avretlerini görmemek için gözlerinizi kapayınız. Çünkü onların esbapları kısadır. Yok vakitleri, uzun entariler alamamışlar, yapamamışlar. Kısa kısa neler bulmuşlar, eskimiş, yırtılmış astarı filan. Ama namazlarında yattıkları vakitte secdeye belki geriden görülmesi lazım olmayan yerler görünür. Onun için siz gözlerinizi yumun. Bunu bu kadar söylemekle iktifa ederim. Bundan alınacak dersleri sizin kendinizin geniş ve büyük, daha güzel fikirlerinize havale ederim.

خَيْرُ جُلَسَائِكُمْ مَنْ يُذَكِّرْكُمْ اللَّهُ رُؤَيْتُهُ وَزَادَ
فِي عِلْمِكُمْ مَنْطِقَهُ وَذَكَّرْكُمْ الْآخِرَةَ عَمَلُهُ

Hayru cülâsâiküm. Sizin oturup, konuşup, dost olduğunuz, ahbap olduğunuz kimselerin hayırlısı. *Men yüzekkirakümüllâhe ru'yetühû.* Onu gördüğünüz vakitte Allahu Teâlâ'yı hatırlıyorsanız, o sizin oturduğunuz,

görüştüğünüz kimselerin hayırlısıdır. Size ahireti, Allah'ı hatırlatmayıp da dünyayı hatırlatıyorsa, o felakettir.

Ve zâde fî ilmiküm mentikuhû. Onun konuşması sizin ilminizin artmasına vesile oluyorsa, o da sizin dostlarınızın hayırlısıdır.

Ve zekkerakümü'l-âhirate amelühû. Yaptığı işler size ahireti hatırlatıyorsa, yaptığı işler size ahireti hatırlatıyorsa, işte o sizin oturmaya layık gördüğünüz kimselerin hayırlılarıdır.

b. İslami Geleneğe Zemzem Suyunun ve Kan Aldırmanın Önemi

خَيْرُ مَاءٍ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ مَاءُ زَمْزَمَ فِيهِ طَعَامٌ
مِنَ الطُّعْمِ وَشِفَاءٌ مِنَ السُّقْمِ وَشَرُّ مَاءٍ عَلَى وَجْهِ
الْأَرْضِ مَاءُ بَوَادِي بَرَهُوتَ بَقِيَّةُ حَضْرَمَوْتِ
كَرَجَلِ الْجَرَادِ مِنَ الْهُوَامِّ يُصْبِحُ يَتَدَفَّقُ وَيُمْسِي
لَا بِلَالٍ بِهَا

Hayru mâin alâ vechi'l-ardi. Yeryüzünde en hayırlı su, *mâ'*. En hayırlı su, *mâü zemzem*. Zemzem suyu. *Fîhi*, o zemzem suyunda vardır *ta'âmün*, ekmek, et, yağın kuvveti vardır. Su,

yediğimiz ekmekten, yağdan, baldan, etten alacağımız kudret, kuvvet o zezem suyun içerisinde mevcuttur.

Binaenaleyh, ve şifâün mine's-sükmi. Hastalıklarınıza da şifadır. Hastalıklarınızda da şifa, vücudunuza da gıdadır. Hem gıdalarınızsınız hem de dertlerinizin giderilmesine vesile olur. Onun için zezem suyunu Elhamdülillah memleketlerimizde içerken bir hürmet ve saygı ile ayağa kalkarız. Kibleye karşı döneriz. Bir yudum da olsa onu içeriz. Bir hürmet ve saygı gösteririz. Allah cümlemizi mağfiret zümresine ilhak etsin ve onun başından her zaman bol bol içmeler nasibi müyesser etsin.

خَيْرُ يَوْمٍ تَحْتَجِمُونَ فِيهِ سَبْعَ عَشْرَةَ وَتِسْعَ عَشْرَةَ
وَإِحْدَى وَعِشْرِينَ وَمَا مَرَرْتُ بِمَلَأٍ مِنْ
الْمَلَائِكَةِ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي إِلَّا قَالُوا: عَلَيْكَ
بِالْحِجَامَةِ يَا مُحَمَّدُ

Hayru yevmin tehtecimûne fîhi seb'a aşerate, ve tis'a aşerate, ve ihdâ ve 'işrîne.

Sizin hacamat olacağınız günlerin en hayırlısı... Hacamat olacağınız günlerin hayırlısı on yedi, on dokuz, yirmi birinci günlerdir. Sebebini anlatarak buyuruyor ki, *ve mâ merartü bi melein mine'l-melâiketi leylete üsriye bî*. Ben miraca çıkarken, miraca çıkarken, miraç gecesinde hangi makamlarda, ne gibi meleklerle uğradıysam o melekler bana hep hacamat tavsiye ettiler.

İllâ kâlû: Aleyke bi'l-hicâmeti yâ Muhammedü. İllâ kâlû: Aleyke bi'l-hicâmeti yâ Muhammedü. Hacamata devam et, Hacamata müdavemet et. Her sene kan aldırır, kan aldırma zamanı geldiği vakitte. Tabi bu Arabistan memleketlerindeki sıcaklık nispetinde. Bizim memleketler için ancak doktorların tavsiyesiyle olur.

c. İslam'da İdeal Kişilik

خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي
وَإِذَا مَاتَ صَاحِبِكُمْ فَدَعُوهُ

Hayruküm hayruküm li ehlihî. Buna dikkat edin. *Hayruküm hayruküm li ehlihî.*

Sizin hayırlınız kimdir?

Ehli için hayırlı olan kim ise odur. Bey, hanım, çoluk-çocuk, ev, efrad-ı aile. Efrad-ı ailesine hayırlı olan, sizin hayırlınızdır. Efrad-ı ailesine karşı şerli olan, şerlinizdir. Bakınız. *Ve ene hayruküm li ehlî.* Ben de evimin hayırlılarından idim. Onların hizmetlerine yardım ederdim. Evimin sünnetlerinde evin hanımına yardımcı olmak. Bunu biz bir adilik, bir noksanlık sayarız. Hanım, yapsın vazifesini bana ne? Hayır, öyle değil.

Ve ene hayruküm li ehlî. Onun yapamayacağı işler olur, sıkıldığı vakitler olur, daraldığı vakitler olur, ona da, o da beterdir. Hatta bizim ehlimizden hizmetkârlarımız bile, hizmetkârlarımıza bile, gerek paralı gerek parasız, hizmetkârlarımıza bile takatlarının dışında iş göstermek ve gösterilen işlerde onlara yardımcı olmayı da tavsiye ederim. Değil ki ehl-i riyal, akşam beraber yatacağız, kalkacağız. Onun için ona yardımcı olmayız. *Ve ene hayruküm li ehlî,* ehline yardımcı olmayı, ehline karşı güler yüz, tatlı dil. Elinde oldukça ona muavenet eden, yardım eden kimseler. Ben de yapardım diyor Efendimiz. Ben de ehlim için hayırlıydım.

Ve izâ mâte sâhibüküm. Dostlarınızdan birisi ahirete intikal ettikten sonra. *Fe deûhü.* Onun arkasından yaramaz söz söylemeyin. Gitti artık. Aramızdan ayrıldı. Binaenaleyh, onu dünyadayken söylerse gıybet oluyor. Belki gider, hakkımı helal et, senin için şöyle dediydim ama kusuruma bakma da hakkını helal et demek dünyada mümkündür ama ahirete gittikten sonra bu da olmaz.

Binaenaleyh, ahirete göçüp giden arkadaşların, kimselerin hakkından, onun masalısını yapmaz, onun hoşlanmayacak çirkin sözleri söylemeyi terk etmek evladır.

Şimdi bu, çok güzel bir ders. *Fe deûhü* diyor Cenâb-ı Peygamber. Tirmizî'nin Muâz b. Cebel'in, Beyhâkî'nin, İbn Hibbân'ın Hazreti Âişe validemizden nakli.

Şimdi zamanımızın birtakım insanları var ki, Hazreti Muâz'a Hazret denmesini istemezler. Çünkü Hazreti Ali Efendimiz'e olan takıntılarından dolayı birçok tan ve teşbihler de bulunurlar. Daha ileri gidip de daha münasebetsiz konuşanlar da oluyor. Bize lazım değil. Şimdi bu, zamanımızda ölen kim olursa olsun, onun arkasından artık masalısını

yapmamakla ona çirkin söz söylememekle emrolunurken, o büyük Peygamberin süt kardeşi olmuş, birçok hizmetlerde bulunmuş. Aleyhinde konuşmak, caiz olur mu, olmaz mı, bilmem.

Yani buna dikkat etmek lazım. Lalettayin bir insanı biz şöyle edepsiz insandır, böyle edepsiz insandı, öldü de iyi oldu demekten men olunurken, kalkıyoruz da taa sahabe devri insanların aleyhinde konuşmaya ki, bu insanlığa hiç yakışır bir şey değildir. Bazı kitaplarda yazılıp birbirlerini tenkit edenler de olmuş ama ne güzel söylemiş İmâm-ı Gazzâlî:

Sanane, demiş. Onlar bıçaklarını kana buladıysalar, sana ne oluyor dilini onların şeysiyle günahlıyorsun. Zamanımızın tarihinde bile, bugün gözümüzün gördüğü hakikatlerde çok yanlışlıklar vardır. Zamanımızın o hadiseleri. Bu bin sene evvel, kaç sene evvel geçen bir hadiseyi, bugün sen okuyorsunuz ama ona göre hüküm vermeye kalkıyorsun ki bu korkulacak acayip bir şeydir bu.

خَيْرُكُمْ بَعْدَ الْمِائَتَيْنِ كُلُّ خَفِيفِ الْحَازِ قِيلَ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْخَفِيفُ الْحَازِ؟

قَالَ: الَّذِي لَا أَهْلَ لَهُ وَلَا وَلَدَ لَهُ

Hayruküm ba'de'l-mieteyni. Bin iki yüz senesinden sonra sizin hayırlarınız, *küllü hafîfi'l-hâzi.* Küllü hafîfi'l-hâzi. Hafif, hâz, yükü hafif olan insan.

Kîle: Yâ Rasûlallâhi, ve me'l-hafîfü'l-hâzi?

Ya Resûlallah bu *hafîfü'l-hâz* nedir anlamadık dediler. Buyurdu ki, *Kîle: Ellezî lâ ehle lehû, ve lâ veledê lehû.* O kimsedir ki, onun çoluk çocuğu, malı mülkü yoktur. Çoluk çocuğu ve malı mülkü olmayıp hafif yüklü, hafif. Atlayıp geçer o tarafa. Bugünkünüz sizin ahiretteki hayırlınız olan. Mieteyn senesinden sonra demiş. Bazen burada bin lafzı yok da yalnız burada lafız, *ba'de'l-mieteyni.* Middini şahitler koyuyor. Mieteyn seneden sonra demişler. *Hafîfü'l-hâz,* demek ki yani arkası, "*minel-iyâl.*" Çoluğu çocuğu yok, az. *Ve'l-mâl.* Malı da yok fazla.

Bunu bir darb-ı mesel olarak böylece beyan buyurmuşlardır ki, bu *tenâkehû*

tenâserû'ya muhalif de değil. O *tenâkehû* evleniniz, muktedir olduğunuz zamanda. Malınız, mülkünüz, varlığınız, gücünüz, kuvvetiniz varsa, o zaman evlenirsiniz, o zaman evlatlanınız. Fakat bu kudrete sahip değilseniz, o zaman sizin için çoluk çocuğun olmaması daha iyi. Ki bugün varidatı olmayan insanların ne kadar sıkıntı çektiklerini görmekteyiz ki kapılara gelirler, isterler, yalvarırlar, çeşit bahanelerle bir yardım ister. Bu tabii bir zillet olmakla beraber ağır da bir şeydir. Onun için *hayruküm*, sizin hayırlınız.

خَيْرُكُمْ مَنْ لَمْ يَتْرُكْ آخِرَتَهُ لِدُنْيَاهُ

وَلَا دُنْيَاهُ لِآخِرَتِهِ وَلَمْ يَكُنْ كَلًّا عَلَى النَّاسِ

Hayruküm men lem yetruk âhiratehû li dünyâhü. Sizin hayırlarınız, dünyası için ahiretini terk etmeyen. *Men lem yetruk âhiratehû.* Ahiretini bırakmıyor. Bu dünyanın, dünya kazancı için, dünya menfaatleri için ahiretini terk etmiyor. Dünyası için. *Ve lâ dünyâhü li âhiratihî.* Dünyasını da bırakmıyor. Ahireti kazanacağım diyerekten, kendisini ibadete vermek suretiyle, bir kenara çekilmek

suretiyle yahut bir halvete girmek suretiyle, dağlarda, bayırlarda, insanlardan uzaklaşmak suresiyle, ahiret kazancına gitmek istiyor ama dünyasını bırakıyor. Bu değil.

Sizin hayırlınız ne dünyasını bırakır ne de ahiretini bırakır. İkisini de müsavî bir şekilde dünyasını da kullanır, ahiretini de. Dünya için dünyalığa kadar, ahiret için de ahireti kadar.

Burada İmâm-ı Gazzâlî'nin yine güzel bir sözü hatırıma geldi. Çok hadîs okudum, diyor. O hadisleri tasviye ede ede ede dörde indirdim. Şöyle hülasa çıkardım. Dünyada, dünyaya muhtaç olduğun kadar için dünyana çalış. Ahiretinde, ahirete ne kadar muhtaçsan o kadar da ahiretine çalış!

Dünyadaki çalışmamız tabi 60-70 (sene). Ahiret ise ebedî. Ebediyet için daha çok çalışmak lazım. Dünya ise muvakkat. Ateşe dayanacağın kadar, ateşe olan tahammülün kadar günah işle. Ateşe ne kadar dayanabilirsen o kadar günah işle. Cennete ne kadar ihtiyacın varsa, o kadar da amel eyle. Bu, dünyanın ahiretini için, ahiretini de dünyanın için terk etme. İkisini de güzelce kullan. İki elini kullandığın gibi.

Buraya dikkat edin.

Ve lem yekün kellân ale'n-nâsi. Sakın ha, ahireti kazanacağım diyerekten hiçbir zaman insanların üzerine yük olmayın. İnsanların üzerine yük olma.

Ya ben işte bak çekilmişim, dünyadan elimi eteğimi çekmişim. Allah'la meşgulüm. Zikrullah'la meşgulüm. Kitabımla meşgulüm. Bakın bana. Yardım edin bana.

Niçin?

Ben Allah adamıyım ya. Allah'a doğru kendimi vermişim. Bana bakmak mecburiyetindesiniz, diyerekten herkese yük olma. *Ve lem yekün kellân ale'n-nâsi.*

d. Hz. Süleyman'ın Örneğinde İlmin Üstünlüğü

خَيْرٌ سُلَيْمَانُ بَيْنَ الْمَالِ وَالْمُلْكِ وَالْعِلْمِ
فَاخْتَارَ الْعِلْمَ فَأُعْطِيَ الْمُلْكَ وَالْمَالَ
لَاخْتِيَارِهِ الْعِلْمَ

Huyyira Süleymânü. Buna da dikkat edin. *Huyyira Süleymânü.* Süleyman, Süleyman *aleyhisselam.* Süleyman *aleyhisselam* muhayyer kılındı. Muhayyer kılındı.

Beyne'l-mâli ve'l-mülki. Cenâb-ı Hak dedi ki: Ey Süleyman! Malı mı istersin, mülk mü istersin? Sana Süleymanlık mı vereyim? Süleyman mülkü, yani bütün dünya saltanatını mı vereyim? Yoksa ilmi mi vereyim sana? İste ikisinden birisini. *Beyne'l-mâli ve'l-mülki ve'l-ilmî.* Üç tane. Mülk, mal, ilim. Bu üçten birini seç, dedi. Hangisini istersen onu vereceğim sana.

Süleyman *aleyhisselam, fehtâra'l-ilme.* Süleyman ne mülkü ne de malı istedi. İlmi istedi. Süleyman *aleyhisselam'ı* Cenâb-ı Hak mal, mülk, ilim arasında muhayyer kıldı. Şu üçten birisini iste, vereceğim. Ne malı istedi, ne de mülkü istedi; ilmi istedi. Ama bak, ilmi isteyince, *fehtâra'l-ilme, fe ü'tiye'l-mülke ve'l-mâle li ihtiyârihi'l-ilm.* İlmi istediğinden dolayı Cenâb-ı Hak ona malı da verdi, mülkü de verdi. Süleyman *aleyhisselam* oldu. Cin, ins onun emrinde oldu.

Ne sebebiyle?

İlmi sebebiyle. Gökte de uçurdu onu. Bugün yeni zorluklarla uçuruyorlar insanları. Fakat o, Allah Teâlâ'nın izniyle gökte uçuyordu.

Erzakı da uçuyordu, hayvanatı da uçuyordu, her şeyi uçuruyordu.

Sebebi?

İlim. Hem her hayvanın da dilinden anlamak kabiliyetini Cenâb-ı Hak ona ihsan buyurdu. Onun için, bizim için güzel bir ders.

Paranın peşinden koşma. Mal, mülk yığacağım diyerekten onun peşinde ömrünü ziyan etme. Bir gün bir ders okumuştum. O derste Cenâb-ı Peygamber'in ziraatla meşgul olmadığını bahsediyordum. Orada diyor ki:

Evet, Cenâb-ı Peygamber böyle demiş ama kendisi de Hayber'den arazi kendisine düşmüştü. O kendisine düşen araziye ektirdi, biçirdi, ziraat yaptı. Ama ancak içinden nafakasını alır, diğerini infâk ederdi. Binaenaleyh, o kazancıyla ancak cihada hazırlanmak için, cihada hazırlanmak için ticaretini, ziraatını, sanayisini onun için yapardı. Ve yapmamıza müsaade ederdi.

Binaenaleyh, bunların gerek ziraat, gerek ticaret, gerek sanayi, kökü yine ilme bağlandı. Hepsinin kökü ilimdir. İلمي elde etmedikçe bunların hiçbirisini elde etme imkânı yok. Binaenaleyh ilmi istedin miydi arkasından

Cenâb-ı Hak sana malı da verecek, mülkü de verecek. Ama mala mülke dayandı mı, ilimden mahrum oldun mu, mal mülkte gider elinden, ahirete de bomboş gidersin. Ahirete de bomboş gidersin. Onun için sen ilmi ihtiyar et.

İlim, ilm-i Kur'an'dır, diğer ilimler onun fer'idir. Asıl olan ilm-i Kur'an'dır, ilmi hadîstir. İlm-i hadîs, ilm-i Kur'an, birisi ana, birisi baba. Ötekiler fer'idir. Aslı bilmeden fer'ilerle meşgul olmak da nasıldır bilmem.

خَيْرًا تَلَقَّاهُ وَشَرًّا تَوَقَّاهُ وَخَيْرٌ لَنَا وَشَرٌّ
عَلَى أَعْدَائِنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
أَقْصَصْ رُؤْيَاكَ

Hayran telekkâhü ve şerran tevekkâhü, ve hayrun lenâ ve şerrun alâ e'dâinâ, ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîne, üksus ru'yâke.

Bir adam geldi. Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'e rüya söylemek istedi. Görmüş bir rüya, o rüyasını tabir etmek için rüyayı söylemek istedi. Efendimiz böyle söyledi.

Hayran telekkâhü ve şerran tevekkâhü ve hayrun lenâ ve şerrun alâ e'dâinâ, ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîne. Söyle şimdi, dedi. Yani

gördüğün rüyanın hayırlısı bizim, şerlisi düşmanlarımızın üzerine olsun. Söyle, ondan sonra.

Bu akşam Mevlid münasebeti. Mevlid, Resûl-i Ekrem *sallallahu aleyhi ve sellem*'in dünyaya geldiği gecenin adı. O gece kadar dünya üzerinde hiçbir ne gün var ne de gece vardır. Ne de daha hayırlı bir şey vardır. Şimdi biz farz ediniz ki, bulunmaz bir padişahın oğlu olalım. Padişah ama dünyaya hâkim. Süleyman *aleyhisselam* gibi. Onun evladı olsak ne kadar gururlu oluruz.

Niçin?

Babamız dünyanın hükümdarının hükümdarı. Ben onun oğluyum. Biz şehzadelerden vasıl olduk. Ne kadar saltanatlı. Şimdi bir insan ki onun babası, manen babası Hazreti Peygamberdir. O baba olmasaydı biz dünyada olur muyduk?

Babamız olmasaydı olmazdık. Biz ancak bu ana babanın sayesinde dünyaya geldik. Resûlü Ekrem *sallallahu aleyhi ve sellem* de ruhumuzun babasıydı. Can olmadan cesedin kıymeti yok. Can olmadan cesedin kıymeti yok. Binaenaleyh anam babam ne kadar kıymetli

olursa olsun, Resul-i Ekrem can mesabesindedir.

Onun için;

فَدَاكَ أَبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ

(*Fedake ebi ve ümmi ya Resûlallah*) anam babam sana kurban dediler. Biz de deriz. Onun buyruklarından işte bu Süleyman *aleyhisselam* muhayyer kılındı.

Ne ile?

Mal, mülk, ilim arasında. İşte içerisinde birisini iste. O da seçti, ilmi. Bize diyor ki; siz de ilmi isteyin. Mal ve mülk onun arkasından koşar. Şimdi o iki cihan serveri ki, yani o Peygamberimizi tarife, söylemeye dilimiz, dilimiz de yetmez, gücümüz de yetmez, aklımız da yetmez. Şu yer, şu gök, yerde gökte ne var, bildiğimiz, bilmediğimiz türlü eşya var. Bunların hepsinin hilkatinin sebebi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'dir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* eğer dünyaya gelmeyecek olsaydı ne yerin olurdu, ne de göğün olurdu, ne de içindekilerin birisi olurdu. Bütün gördüğüm eşyalar, bugünkü

medeniyetlerin hepsinin sebebi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'dir.

Onun için Peygamberimiz dendiği vakitte, lalettayin bir insan zannetmemeli insan. Lalettayin bir insan zannedemez. İşte şöyle zekiymiş, böyle bilginmiş, bunlar boş laf. Bunlar bizim ağzımıza yakışmaz, bunlar Hristiyanlardan menkuldür bize. Cenâb-ı Hak, Âdem *aleyhisselam*'ı yaratmış. İşte malum, cennete durduğunuz vakit. Yeryüzünde bu beşeriyet, zürriyeti gelebilsin dünyaya. Cennetteki nimetler yok yeryüzünde. Meşakkat var. Çok seneler ağladı, sızladı. Bir gün şöyle arşa doğru başını kaldırıp bakmış, Orada *Lâ ilâhe illallâh Muhammedun Resûlullah* yazısını görüyor.

Ya Rabbi! Bu *Lâ ilâhe illallâh* biliyorum Sen'sin. Şu Muhammed Resûlullah kim?

Ey Âdem! Seni ben onun için hâlkettim. Gördüklerin, göreceklerin, neler varsa gelecek, hepsi de Onun için halk olmuştur.

Aman Ya Rabbi, onu ben göreyim, ne olur. O senin zürriyetinde, sulbünde yani. Ama melekler de hep Âdem *aleyhisselam*'ın arkasında saf duruyorlar.

Neden diyorlar?

Oradaki nura, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in nuruna hürmeten, tazimen melekler, Âdem *aleyhisselam*'ın arkasında saf duruyorlar.

Ya Rabbi! O nuru bana da göster. Bu meleklerin arkamda durmasından ben üzülüyorum. Onlar da benim önüme geçsinler. Alnına koydu mübarek nuru. Melekler öne geçtiler. Önde saf tuttular. Ama alnında görünmüyor.

“Ya Rabbi, ben o nuru göreyim, ne olur!” Şehadet parmağına koydu. Âdem *aleyhisselam* ahirete göçünceye kadar bu nur şehadet parmağında durdu. Sonra yine sulbüne intikal etti.

Âdem Aleyhisselam:

Ya Rabbi, o Muhammed aşkına, *sallallahu aleyhi ve sellem*'in aşkına, hürmetine beni affet, dedi. O Muhammed Resûlullah, ben senin zürriyetinden hâlkedeceğim bu peygamberin hürmetine hâlkettim bu varlıkları deyince, öyleyse beni de affet onun hürmetine, dedi.

Cenâb-ı Hak dedi ki:

Seni de affettim, ahirete kadar gelecek, ondan ona tevessül edeceklerin hepsini de affettim, dedi. Hepsi mağfiret-i ilahiye, kıyamete kadar gelecek, ona tevessül edenlerin hepsi mağfurdur inşallah.

"*Ümmetün müznibeh ve rabbün ğafûrun*"

Şimdi gelir o. Şimdi o iki cihan serveri diyor ki:

دَاوُوا مَرَضَكُمْ بِالصَّدَقَةِ وَحَصِّنُوا أَمْوَالَكُمْ
بِالزَّكَاةِ فَإِنَّهَا تَدْفَعُ عَنْكُمْ الْأَعْرَاضَ وَالْأَمْرَاضَ

Dâvû merdâküm. Cenâb-ı Peygamber'e sen sakın ha. Dünya bilgilerini bilmezdi, şu bilgiyi bilmezdi filan gibi böyle hayaline bir şeyler de gelmesin. O kıyamete kadar olacak bütün hadiseler de onun bilgisindedir, zamirindedir yani. Şimdi o zamirinde olduğu için, o bizim diyor ki, *Dâvû merdâküm bi's-sadekati.* Siz hastalarımızı sadaka ile tedavi ediniz, *Dâvû,* deva ediniz. İlaç vermek, şifa vermek.

Ne ile? *Bi's-sadekati.*

فَإِنَّهَا أَنْفَعُ مِنَ الدَّوَاءِ

Fe innehâ enfe'u mine'd-devâ'. Bütün devaların en faydalısı sadakadır. Buyur.

Bütün ilaçların en faydalısı sadakadır. *Ve hassinû emvâleküm bi'z-zekâti*. Şimdi sadaka ile zekât iki kısma ayrılıyor. Zekât farz olan, borç olan. Bunu mecbursun vermeye. Nasıl nâfile namazlar, teheccüd namazları, diğer nâfile namazlar, sevapları ayrılırsa, bu sadaka da öyledir. Sadaka, nâfile olarak verilen fazla paralar. Zekâttan ayrı. Bazı insan der ki ben zekâtlarımı verdim yahu.

Ee, zekâtını verdiysen senin mürüvvetin yok mu? Efendiliğin yok mu? Sadaka, Sen kendi kazancından fazla olaraktan bir şeyler vereceksin. Bu da, *hassinû* koruyun, muhafaza edin, kale içine alın.

Neyi?

Emvâleküm. Getirirsin malını işte bankalarımız var efendim şimdi. Bir şey daha var. Bir de sigortalar var. Oraya yatırırız. Orada bir şey olmaz. Dükkânımız yanarsa, evimiz yanarsa, orası öder bize.

Bu nedir?

Neden böyle zekâtı vereceğim şuraya buraya da malımı koyacağım, işte oraya

götürüp veririm, orası korur demek, artık ilerisine karışmam.

Ve hassinû emvâleküm bi'z-zekâti. İki cihan serverinin söylediği söz. Siz mallarınızı zekât vermekle koruyunuz. *Feinnehâ.* Bu vereceğiniz zekât, *tedfe'u ankumu'l-e'râda ve'l-emrâda.* Malınızı da korur, vücudunuzu da korur, marazda. Vücuda gelecek marazlara da karşı size faydalıdır, v

e. İslami Dayanışmanın Önemi

Şunu da dinleyelim:

دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ الْحَسَدُ
وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِقَةُ حَالِقَةُ الدِّينِ لَا حَالِقَةَ
الشَّعْرِ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا
الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا
أَفَلَا أَنْبَيْتُمْ بِشَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوهُ تَحَابَبْتُمْ؟
أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ

Debbe ileyküm dâû'l-ümemi. Deb, serâ manasında, sirayet etti. *Dâû'l-ümemi kableküm.* Sizden evvel geçmiş Yahud ve

Nesara'nın halleri, ahlâkları, huyları size de sirayet. Neden? Bunların hepsinden birisi, *el-hasedü, ve'l-beğdâ*. Çok ahlâklar var ya çeşitli. Onlar size geçer. Hastalıklar nasıl geçiyorsa bu ahlâklar da böyle geçer. Bu eski insanlardan olan kötü ahlâklardan birisi haset, birisi de buğz idi. Bu haset buğz, size de geçecek. Siz de birbirilerinizle geçinemeyeceksiniz, haset edeceksiniz, buğz edeceksiniz.

Halbuki *ve'l-beğdâü hiye'l-hâlikatü*. Bu sizi sarhoş eder, keser, yok eder. *Hâlikatü'd-dîni lâ hâlikatü'ş-şa'ri*. Saçı kesmek değil. Hâlikat kesici, saç kesmek değil. Ancak sizin dininizi elinizden giderir. Hasetlik dininizi keser. Saçınızın kesilmesinden değil, dininizi keser. Dinleyin şimdi.

Ve'llezî nefsü Muhammedin bi yedihî. Cenâb-ı Peygamber yemin ediyor. Nefsin yed'i kudretinde olan Allahu *Celle ve Alâ*'ya kalem ederim ki, *lâ tedhulü'l-cennete hattâ tü'minû*. Siz iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Cennet duruyor orada, hazır. Fakat o cennete girmenin birinci şartı iman. İmanın başı *Lâ ilâhe illallâh Muhammedun Resûlullah*.

Amentü, Lâ ilâhe illallâh'ın içerisinde. *Lâ ilâhe illallâh* 'ın lafzı kâfi değil. *Lâ ilâhe illallâh* umumi bir söz. İçerisine Kur'an'ın manasını alır. İçerisine Kur'an'ın manasını alan bir kelimedir *Lâ ilâhe illallah*. Bunun kıssasını amentüde toplamışlar. *Amentü billahi* Kur'an'ın manalarından toplanan bu altı şeye imanla beraber *Lâ ilâhe illallâh* demek suretiyle iman edersiniz ve bu iman ettikten sonra da cennete girersiniz.

Vela tü'minû. Bakın dikkat edin. *Velâ tü'minû*. İman etmiş sayılmazsınız. *Lâ ilâhe illallâh* demekle iman etmiş sayılmazsınız. *Hattâ tehâbbû*. Birbirinizi sevmedikçe. Niçin sevmiyoruz?

Hasetten, buğzdan naçî. Ben onu beğenmiyorum, o da beni beğeniyor. O bana gerici diyor, ben de ona bilmem ne diyorum. Beğenmiyoruz birbirimizi. Beğenmediğimiz için ne bende Müslümanlık, ne de onda Müslümandık.

Ve lâ tü'minû hattâ tehâbbû. *Tehâbb*, muhabbetten. *Tehâbbû*, tefaul babında muhabbet. Birbirinizi sevmedikçe imanınız, bu buradaki iman şeydir ama kemâl-

i iman yani. Gâvur olmak değildir de. İman etmiş sayılmazsınız. Yani olgun mü'min sayılmazsınız. Maksat da olgunluk ya.

Geçen bir mecmua gördüm. Her gün biraz ileri diyor, her gün biraz olgunluğa diyor. Ama hepimiz yerimizde sayıyoruz. Hiçbir olgunluğun da olduğu yok. Bu muhabbetin olması şarttır.

Efelâ ünebbiüküm. Şimdi size ben haber vereyim mi, bildireyim mi?

Bi şey'in izâ fealtümûhü tehâbebtüm? Siz onu işlediğiniz vakitte birbirinizi seversiniz. Birbirinizi sevmeye vesile olacak şeyi de size haber vereyim mi?

Yine Cenâb-ı Peygamber lütfediyor. *Efşü's-selâme beyneküm. Esselamu aleyküm*'ü aranızda yayınlayın. Aranızda yayınlayın. Hep birbirinize nerede olursa olsun rast geldikçe daima *Esselâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh* dersin daha iyi olur. Deyiniz.

Canım, bu *Esselâmü aleyküm* demekten ne çıkacak yav? Her gün de deyip duruyoruz. Fakat yine onun huyu onda, benim huyum da bende. Ne benim huyum ona geçiyor, ne onun huyu bana geçiyor. Ne ben onu sevebiliyorum, ne de o beni sevebiliyor.

Selamün aleyküm. Aleyküm selam. İçten gelmiyor o selam. İçten gelen bir selam olsa, olacak. Bu selam bizden selam. İçten gelen selam, selamda selamet var. Kardeşinin selametini isteyeceksin. Kardeşinin selametini ister bir selam veriyorsan, bu selam seni ona sevdirecek, onu da sana sevdirecek.

Ama dilinin ucundan başın belaya girmesin şu adamla *selamun aleyküm* diyeyim de, eh uğurlar olsun. *Selamun Aleyküm* deyiverirsin. Bu selam da elbette muhabbet hâsıl etmez. Muhabbetin hâsıl olabilmek için selamın candan ve Allah'ın rızasını kast ederekten ihlâs ile selam vermesi lazım. Ravileri çok. Taberânî, Ahmed b. Hanbel, Tirmizî, Şafi, Beyhâkî, Zübeyir b. Avvâm *radıyallahu anh.*

Selamın manası malumdur. Her şeyi yerine göre yapmanın lazım olduğunu hepiniz çok iyi biliyorsunuz. Bir insan, parada, bir çamura, bir batağa batmış. Yahut bir yangının içerisinde kalmış. Bina yanıyor. Adam da kurtulmak için orada bakıyor, bir çare arıyor. Birisi acaba beni kurtarabilir mi buradan diyerekten. Çamura düşen de öyle, suya basan da öyle, yangında kalan da öyle. Şimdi oradan da biz geçiyoruz.

“*Selamun aleyküm, selamun aleyküm*” dersek bu hakaret midir? Değil midir?

Selam değil bu. *Selamun aleyküm* dilden ama bu adama karşı hakarettir. Ölümünü istiyorsun onun. Göre göre öl, geber demektir bu. Bu selam, battıysan bat geber işte. Oradaki selam, imdadına koşup onu kurtarmaya çalışmak için soyunup da suya mı atlayacaksın? Ateşten ip mi atacaksın? Nasıl bir çarelere başvurup da onu kurtarabileceksen selam bu selamdır işte. Yoksa orada *selamünaleyküm* diyorsun, geçiyorsun, öteki adam açlıktan nefesi kokmuş, çıplaklıktan soğuktan donuyor, bacası tütmüyor, evinde ocağı yok.

“*Selamünaleyküm* Fatma teyze.” Hay Allah senin iyiliğini versin. Fatma teyzenin elinden tutmak için yardım arıyor, istiyor Fatma teyze. Odun istiyor, kömür istiyor, erzak istiyor. Şunu istiyor, bunu istiyor. Bunları temin et. Çoluk çocuk aç, bak mektepte okuyacak, okuyamıyor. Kız bilmem ne yapacak, evlenecek, evlenemiyor. Bu zaruretlerin içerisinde, sen de *selamün aleyküm* deyip geçiyorsun oradan. Bu elbette yakışır bir selam değildir. Asıl Peygamber *sallallahu aleyhi ve*

sellem'in *efşü's-selâm* dediği selamın ihdası içten gelerek kopacak bir yardımdır. Müslümana yardım, onun selameti için neler lazımsa. Selamet var ya selamda, o selametler nelerse, o selametlerin çaresine tevessül etmektir. O selametler de *efşü's-selâm* da toplanma emri var. Bir fert, cemiyetin imdadına yetişemez. Bir fert, cemiyetin imdadına yetişemez. Bir fert ancak baksa baksa, bir ferde bakar. Bir fertle memleket kurtulmaz. Memleketin ihtiyacı geniş. Memleket genişledikçe ihtiyaç da genişliyor. İhtiyaç genişledikçe de cemiyetlerin toplanıp el birliği yapması lazım geliyor.

Bir sürü hasta şimdi, bir sürü hastaya ben nasıl bakayım ya? Milyonum olsa, bir sürü hastaya bakamam. Bir sürü hastaya bakmak için bir sürü doktora, bir sürü binalara ihtiyaç var. O bir sürü binaları, bir sürü doktorları bulmak için de bir sürü paralara ihtiyaç var. Mektepte çocukları okutacağız, ben bir çocuğu okutabilirim. Bilemezsek iki çocuk okutabilirim. Fakat birçok çocukları okutmak için milletlerin yine toplanıp el birliği yapması lazım. Bu *efşü's-selâm* da hepsi dâhil bunların.

İşte ilmi, evvela ihtiyaç edeceksin, ilim için olan zaruretler nelerden ibaretse, onların hepsine başvuraraktan meydana getirmeye çalışırsan, o ilmin arkasından mal da gelir, mülk de gelir. Ama o ilmi bırakırsan, kendi menfaatlerinin peşine düşersen, selamın da para etmez, mülk de elinden gider, mal da elinden gider.

Nasıl gider?

İşte bak, Rusya'daki insanların ellerinden malları, mülkleri nasıl gittiyse, öylece gider. Nasıl gidiyor bilmem aklım ermez.

دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَرَأَيْتُ عَلَى بَابِهَا مَكْتُوبًا:
الصَّدَقَةُ بِعَشْرَةٍ وَالْقَرْضُ بِثَمَانِيَةَ عَشْرٍ فَقُلْتُ
يَا جِبْرِيلُ كَيْفَ صَارَتِ الصَّدَقَةُ بِعَشْرَةٍ وَالْقَرْضُ
بِثَمَانِيَةَ عَشْرٍ فَقَالَ: لِأَنَّ الصَّدَقَةَ تَقَعُ فِي يَدِ
الْغَنِيِّ وَالْفَقِيرِ وَالْقَرْضُ لَا يَقَعُ إِلَّا فِي يَدِ
مَنْ يَحْتَاجُ إِلَيْهِ

Dehaltü'l-cennete. Cennete girdim ben.

Fe raeytü alâ bâbihâ mektûben. Cennetin kapısında gördüm. Yazılmış. Diyor ki:

Es-sadekatü bi aşeratin, ve'l-kardu bi semâniyete aşera. Sadaka bire ondur. Ama borç olarak, karz-ı hasen olarak, borç olarak verirsen bunun mükâfatı on sekiz. Birisinin on, ödünç olarak verdiği mükâfatı on sekiz.

Fe kultü yâ Cibrîlü. Cenâb-ı Peygamber Efendimiz Cebrail *aleyhisselam*'a soruyor. *Keyfe sâрати's,* nasıl olur *Es-sadekatü bi aşeratin, ve'l-kardu bi semâniyete aşera?* Sadaka on olsun da karz on sekiz olsun.

Zengin de olabilir. Sen o sadakayı ona vermişsindir. Ama *ve'l-karz* ödünç. *Lâ yekau illâ fî yedi men yehtâcü ileyhi.* Sıkışmış adam, ödünç istiyor. Demek ki muhtaçtır. Mutlaka vereceğin para, o muhtacın eline düşecektir. Onun için sevabı on sekizdir.

f. Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Merhamet ve Cihad Peygamberliği

دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَرَأَيْتُ فِي عَارِضَتِي الْجَنَّةِ
مَكْتُوبًا ثَلَاثَةَ أَسْطُرٍ بِالذَّهَبِ السَّطْرُ الْأَوَّلُ:
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالسَّطْرُ الثَّانِي:
مَا قَدَّمْنَا وَجَدْنَا وَمَا أَكَلْنَا رَبِحْنَا وَمَا خَلَّفْنَا

خَيْرُنَا وَالسَّطْرُ الثَّالِثُ: أُمَّةٌ مُذْنِبَةٌ وَرَبٌّ

غَفُورٌ

Dehaltü'l-cennete. Yine Cenâb-ı

Peygamber buyuruyor ki:

Miraçta cennete girdim ben. *Feraeytü fî 'âridateyi'l-cenneti.* Cennetin kapısının üst taraflarında gördüm ki, *mektûben selâsete esturin.* Üç satır yazı yazılmış *bi'z-zeheb* altın ile. Altın ile cennetin kapısının kenarlarına yazılmış. Üç satır gördüm. *Es-satru'l-evvel.* Birinci satır şu. *Lâ ilâhe illâ'llâhü Muhammedün rasûlullâh.* Birinci satır.

Ve's-satru's-sânî. İkinci satır. *Mâ kaddemnâ vecednâ, ve mâ ekelnâ rabihnâ.* Ne gönderdiysek dünyadan, hepsi karşımızda bulduk tam. *Ve mâ hallefnâ.* Geriye bıraktık. Gerek maldan, gerek amellerden. *Hasirnâ.* Ona da. Eyvah halimize.

Üçüncü satır. *Ümmetün müznibetün ve rabbün ğafûrun.* Üçüncü satırda da bu yazıyor. Allah cümlemizi bu günahlarımızla beraber mağfûrîn zümresine ilhak buyursun inşallah. Şunu da okuyayım.

دُخُولُ الْبَيْتِ دُخُولٌ فِي حَسَنَةٍ وَخُرُوجٌ مِنْ

سَيِّئَةٍ

Dühûlü'l-beyti. Kâbe-i Muazzamaya gidiş. *Dühûlün fî hasenetin,* ve *hurûcün min seyyietin.* Sevaplara insanı gark eder, günahlardan da tamamen reddedilirler. Kâbetullaha gidiş, böyle bir devlete naîl olur.

Şimdi Resûl-i Ekrem *sallâllâhü aleyhi ve sellem,* Hazreti Amine validemiz hamile. Dedeleri olan Abdülmuttalip de Kâbe'nin tamiriyle meşgulmüş. Ben o tamirat içerisindeyken diyor. Kâbe'nin duvarları şöyle bir eğildi. Şaşırdım ne oluyor orada diyerekten? Düzeldi ve şöyle bir ses işittim. Hepsi bugün doğan çocuğu tebşir ediyorlar. Birbirlerine tebşir ediyorlar.

“Gözünüz aydın. Bizi putlardan kurtaracak doğdu.” Ben diyorum, o hengâmede işimi bıraktım. Doğru gelinin evine koştum. Gelin, ben kapıyı çaldım, açtı karşıladı. Fakat hiç lohusa hali yok kendisinde. Hayrola dedim. Eh evladımız dünyaya geldi dediler. Görmek istedim, şurada buyur dediler. Geldim, kapının

önünde baktım ki, bir melek kılıcını çekmiş, yasak dedi, dur.

Ne var? Evvela melekler yapacak ziyaretleri dedi.

Allah cümlemizi şefaatine nâil eylesin...

Tabi şeysi uzun, hikâyesi uzun.

Allah cümlemizi mağfûrîn zümresine ilhak etsin. O Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in izi üzerine yaşayıp giden ahirete giden kullarından eylesin.

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bir adı, adları var 99 tane, çıkacak olan kitabın içerisinde yazılı inşallah, orada onları da okuruz.

أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ أَنَا رَسُولُ الرَّحْمَةِ أَنَا رَسُولُ
الْمَلْحَمَةِ أَنَا الْمُقَفَّى وَالْحَاشِرُ بُعِثْتُ بِالْجِهَادِ
وَلَمْ أُبْعَثْ بِالزِّرَاعِ

Ene Muhammedün. Cenâb-ı Peygamber kendisini takdim ediyor bize. Ben Muhammed'im. *Ve Ahmedü*, aynı zamanda Ahmet'im ben.

Ene rasûlü'r-rahmeti. Ben merhamet peygamberiyim. Merhametli bir peygamberim.

Ene rasûlü'l-melhameti. Ben aynı zamanda harp peygamberiyim. Bir harp Peygamberiyim. Allah beni onun içinde yarattı. Hem merhametim var hem şefkatim var ama harpçiyim ha. Harpçiyim ha. Onu ilan ediyor.

Ene'l-mukaffâ ve'-l hâşiru bu'istü bi'l-cihâdi. Ve lem ub'as bi'z-zirâ'i.

بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ

Bü'istü, ba's olundum. Gönderildim.

Li-ütemmime mekârime'l-ahlâk var ya, ahlâkın tamamlanması için gönderildim. Fakat *bü'istü bi'l-cihâdi.* Bu ahlâk kolaycacık olmaz, ancak bu kılıcın altındadır bu ahlakımızın düzelmesi. İnsan kolaycacık *Lâ ilâhe illallâh* demez ve doğru yola da gelmez.

Onun için Cenâb-ı Hak, Allah *Celle ve Alâ:*

وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ¹

Ve enzelnâ-l hadîde fîhi be'sun şedîd.

Ben demiri yolladım, sizin hakkınızdan gelsin diyerekten. Allah tanımayanların

¹ Hadîd Suresi 25.

cezasını vermek için demiri de yarattım. O demirden istifade edin, toplar yapın, buluşlar yapın, atomlar yapın. Neler lazımsa zamanına göre yapın. Ha düşmanların boyunduruğu altına girmeyin. Bu düşmanın boyunduruğunun altına girer de aman ya Rabbi dersin ben karışmam bu işe. Sen girmemek için çalış düşmanın boyunduruğunun altına. Girdikten sonra bana el açarsan ben onu dinlemem. Çünkü sana ben her şeyi amade kıldım önüne. Sen uyudun, mal yapayım, zevk yapayım dedin, düşmanda geldi tepene çöktü. Şimdi feryat ediyorsun. Boş.

Onun için *bü'istü bi'l-cihâdi. Ve lem ub'as bi'z-zirâ'i.* Ziraat ile ba's olunmadım ama ekmeği nereden yiyecek, gökte nasıl uçacak?

Ziraat yapmazsak, ticaret yapmazsak, karnımız da aç kalırız. Bugün dünyanın hallerinden de müstefit oluruz. Bunları yapacaksın fakat bunlardan olan kazancını cihada harcayacaksın. Bunlardan artan keyfine, zevkine, yaşamana değil, umumun menfaati için, hastanesi için, mektebi için, ordusu için, havası için, neler varsa el birliği, tek başına olmaz. Zenginler versin de biz

bakalım. Olmaz. Zengin de verecek, fakir de verecek.

Ne kadar?

Gücünün yettiği nisbetle. Onun için Cenâb-ı Hak cümlemizi affetsin, tevfiât-ı samedâniyesine mazhar etsin de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in izi üzerine yürüyen kullarından etsin.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ²

Vemâ erselnâ min rasûlin illâ liyutâ'a bi-iznillâh. Cenâb-ı Allah Âdem *aleyhisselam*'dan Peygamberimize gelinceye kadar birçok Peygamber gönderdi. Bunları göndermesini sebep? İnsanlara önderlik edip, insanlar ona uysun, *liyutâ'a*, itaat etsin, onun gittiği yoldan gitsin.

İtaat ne demek?

O'na tabi olup, O'nun emirlerine, fermanlarına boyun bükmesi demek. O'nun emrine, fermanına boyun bükmedikten sonra, ya zaman böyleymiş, böyle olsun. E zaman öyle olsun istiyorsan, o zaman sen her şeye de razı

² Nisâ Suresi 64.

olmak lazım. Her şeye de razı olmak lazım. Onun için her sanatı işleyeceğiz, her icraatı yapacağız. Ve bunun arkasından, artanıyla, hem nafakalanacağız, artanıyla da memleketin kalkınması için, İslamiyet'in kalkınması için de çalışacağız. Allah kusurlarımızı affetsin. Bu zihniyete sahip olmayı bize nasib-i müyesser etsin...

Bak Aziz Kardeş! Geçen derste de belki okumuştum:

أَخِرُ مَا تَكَلَّمُ بِهِ إِبْرَاهِيمُ حِينَ أُلْقِيَ فِي النَّارِ:

حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

*Âhiru mâ tekelleme bihî İbrâhîmü hîne
ülkiye fi'n-nâri hasbiyallahu ve ni'me'l-vekîl.*

16 yaşında. Neden atıyor bunu kâfir ateşe? Çünkü İbrahim *aleyhisselam* bunların putlarını kırdı. Nasıl kırar İbrahim *aleyhisselam* o kadar putu yahu? Nasıl kırar? On altı yaşında genç, aklı da ermez değil. Bunların ben, putlarını kırıyorum bu adamlar benimle. Elbette rahat bırakmazlar, atarlar, keserler.

Bunu kırarken niye güvendi de yaptı?

Kendisinden başka Müslüman da yok. Tek başına. Herkes yavuz. Ama o Allah'a güvendi, Allah bana yeter dedi. Yetti de Allah, yetti de. Atamadılar, attılar ama işe de yaramadı. Daha birçok insanların Müslümanlıktan İslam dinine girmesine sebep oldu yaptıkları hata. Ötekiler de canları cehenneme yuvarlandılar, gittiler.

Onun için Müslüman mı? Bir Müslüman'ın kanında cihad kanı yoksa o Müslüman zayıftır. Doğduğu günden ölünceye kadar Müslüman Müslümanlığıyla Allah öyle yaratmış bizi, ne yapalım?

Yaratılış, hilkatte. Her millette de var. Gâvur nasıl çalışıyor ya? Nasıl ölüyorlar ya? Müslüman ölmesin. Olur mu? O ölürse cehenneme gider, Müslüman olursa cennete girer. Arada fark yok. Müslüman şehit olur, o geberir.

Allah kusurumuzu affetsin...

Bizim ecdatlarımız hep böyle cihadla yaşamışlar. Cihadla bize elhamdülillah bu ülküleri, bu dinibırakmışlar, bu âsârları bırakmışlar. Bizim de çocuklarımıza aynı eserleri, aynı vatanı daha güzelliğiyle

bırakmamız lazım gelirken, bunda gaflet edersek gafletten dolayı mesuliyet bize.

Dün bir kardeş gelmiş de hacca gitmiş. Ama vize almamış. Malum ya bir vize alınıyor. Kimin memleketine gireceksen, onun vizesini alırsan seni sokarlar. Vizeyi almayınca sokmuyorlar. Bakmışlar senin vizen yok demişler. E olmasın. E niye geldim sen buraya? Umre yapacağım demiş. Burası Allah'ın memleketi değil mi? Evet, Allah'ın memleketi. Ben burada umre yapacağım. Pasaportumu alın, saklayın. İşte ben belliyiz kim olduğum. İki saat giderim, bir tavaf, bir sa'y yapar gelirim. Siz sokmayın memleketinize. Giderim. Ama sokmuyorsunuz. Sokmazsanız ben sevabı aldım demiş. Buraya kadar geldim. Bu maksatla da geldim. Sevabı aldım. Günahı size ait. Sokmadığınız için Allah'ın mülküne sokmuyorsunuz. Allah'ın beytine gideceğim, vazifemi yapacağım, dini vazife yapacağım, sevap kazanacağım. Siz mani oluyorsunuz. Günah ile vebali sizin, siz ait.

Bunda adam herhalde içinde iman şeysi var, korkmuş, düşmüş. Günahını almayayım bu adamın diyerekten. Ona müsaade etmiş, hadi

git demiş, yap. O da on beş gün müsaade almış, vazifesini güzelce yapmış. Yani şimdi o adamın da dediği gibi, çalışırsak sevabı da bize, kârı da bize. Çalışmazsak vebali de bize, zararı da bize. Vebalden kalsa iş kolay, vebalden başka bir de zararı var. O zarar da çok büyük oluyor, hepimizin bildiği gibi.

Cenâb-ı Hak cümlemizi affetsin....
Tevfîkat-ı samadaniyesine mazhar etsin... O güzel Peygamberimizin gittiği yoldan gidebilmek devlet şerefine hepimizi nail etsin...

Hadi yine bir istiğfar edelim...

Mehmet Zahid KOTKU

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU / HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ